

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежана Душкова

Членове: И. СТ.
Карамфила Т.а

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева в присъствието на прокурора А. Б. Х. като разгледа докладваното от И. СТ. Въззивно частно наказателно дело № 20211000601350 по описа за 2021 година

Производството пред САС е по реда на чл.20 ЗЕЕЗА.

Образувано е по жалба на защитата срещу решение на СГС от 1.12.2021г. по нчд№2332/21г.с което съдът:

ДОПУСНАЛ ЕКСТРАДИЦИЯ на И. А. Д., българка, българска гражданка, родена на ***** г. в град София, ЕГН ***** , л.к. № ***** , валидна до 09.08.2031г. във връзка с искане на Съединените американски щати за предаването ѝ с цел наказателно преследване по дело № 17 Сг 630 (ER) на Окръжен съд на САЩ Южен окръг на Ню Йорк по внесен заместващ обвинителен акт S14 17 Сг 630 (ER), издаден на 24.09.2020г. с обвинения за конспирация за извършване на измама с електронни средства в нарушение на Глава 18 Кодекс на САЩ , раздел 1343,раздел 1349 и раздел 3238 и конспирация с цел пране на пари в нарушение на Глава 18 Кодекс на САЩ, раздел 1956 (а)(1)(Б)(и) и раздел 1956 (а)(2)(Б) (и).□

ВЗЕЛ по отношение И. А. Д., ЕГН ***** , мярка за неотклонение „задържане под стража“ до фактичеС.о и предаване на молещата държава.

В съдебно заседание пред САС представителят на САП пледира обжалваното решение да бъде потвърдено.

Защитниците на поисканото лице Д. - адВ. П. и адВ. П. излагат съображения касаещи наличието на предпоставки, налагащи отказ подзащитната им да бъде екстрадирана и

пледират решението на СГС да бъде отменено, а искането на САЩ оставено без уважение от въззивния съд.

Исканото лице И. Д., пледира в същия смисъл и моли въззивния съд да не допуска екстрадицията и в САЩ.

Софийски апелативен съд като съобрази доказателствата по делото и становищата на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред първия съд е образувано на 15.06.21 г. по искане на СГП въз основа на постъпила нота от 22.03.21 г. на посолството на Съединените американски щати в София, с молба за екстрадиция на И. А. Д. - българска гражданка по повод образувано срещу нея наказателно дело № 17 Сг 630 (ER) на Окръжен съд на САЩ, Южен окръг на Ню Йорк по внесен заместващ обвинителен акт S14 17 Сг 630 (ER), издаден на 24.09.2020г.

За да допусне поисканата екстрадиция СГС приел следното:

I. Молбата Съединените американски щати, с нота на посолството на САЩ е изпратена с писмо на МВнР - отдел консулски на 22.03.21г. и от там изпратена на МП. Т.е. придвижена е по дипломатически път и съпроводена с необходимите приложения по чл. 8 от Договора за екстрадиция със САЩ. Документите носят заверка от Департамента на правосъдие на САЩ от 03.02.2021 г. и са в превод на български, съгл. чл. 10 от същия договор.

II. По самоличността на издирваното лице спорове не се предявяват и тя е еднопосочно установено, както в екстрадиционните документите от искащата държава, така и в публикувания от САЩ на 31.05.2021 г. червен бюлетин за издирването, съобразно който след установяване на лицето, то е задържано на 08.06.2021г. по ЗМВР със съответна заповед. Именно след установяване на бюлетин за издирване, прокурор от ВКП с постановление 08.06.21г. е постановил да бъде задържана и е разпоредено Градски прокурор да осъществи процедура на чл. 14 ал.4 т. 1 - 4 ЗЕЕЗА.

III. Съдът от първа инстанция намира за налична информация относно фактите на престъплението; описание на проведените следствени и процесуални действия и наличие на данни, въз основа на които да се счита, че издирваното лице е извършило престъпление.

В тази насока възпроизвежда част от информацията съдържаща се в екстрадиционната преписка, доколкото чрез нея се обосновава неоснователността на поддържаните от защита възражения.

1. По делото е приложен Заместващ обвинителен акт S 14 17 Сг 630 (ER) на заседателна комисия на Окръжен съд на САЩ, Южен окръг на Ню Йорк с обвинения за конспирация за извършване на измама с електронни средства в нарушение на Глава 18 Кодекс на САЩ, раздел 1343, раздел 1349 и раздел 3238 и конспирация с цел пране на пари в нарушение на Глава 18 Кодекс на САЩ, раздел 1956 (а)(1)(Б)(и) и раздел 1956 (а)(2)(Б)(и), както и заявление за конфискация.

Съдържанието на заместващия обвинителен акт е следното :

„ Първо обвинение

Конспирация за извършване на измама с електронни средства

1/От или около 2014г. до или около 2019г. в Южния окръг на Ню Йорк и другаде, при престъпление започнато и извършено извън юрисдикцията на който и да е щат или окръг И. Д., която се очаква първо да бъде доведена и арестувана в Южния окръг на Ню Йорк и други известни и неизвестни, умишлено и съзнателно са се събрали , конспирирали и обединили и са се съгласили заедно и помежду си да нарушат Глава 18 Кодекс на САЩ , р-л 1343

2/Част и обект на конспирацията, която И. Д. и други известни и неизвестни, умишлено и съзнателно, са измислили и възнамерявали да създадат е схема или план за измами за получаване на пари имущество под фалшив или измамен претекст,изявления и обещания, които са изпращали или причинявали изпращането им по електронен път, радио и тв комуникации в междудържавна и чуждестранна търговия , записки, знаци, сигнали или звуци с цел изпълнение на такава измамна схема или план, а именно, И. Д.

помага да се управлява международна схема за измами, включваща продажбата на предполагаема криптовалута , известна като „Уанкойн“ чрез, наред с други неща, управление на приходите на престъпници и избягване на разследванията на правоприлагащите органи в схемата, като част от които са дадени неверни твърдения и са представени погрешни изявления за да набира хора по целия свят вкл. Южния окръг на Ню Йорк, да инвестират в „УанКойн“ , като по този начин кара хората да изпращат междушчатски и международни банкови преводи, представляващи техните инвестиции в Уанкойн. Глава 18, р-л 1349 и 3238

Второ обвинение Конспирация с цел пране на пари

3/От или около 2014г. до или около 2019г. в Южния окръг на Ню Йорк и другаде, при престъпление започнато и извършено извън юрисдикцията на който и да е щат или окръг И. Д., която се очаква първо да бъде доведена и арестувана в Южния окръг на Ню Йорк, и други известни и неизвестни, умишлено и съзнателно са се събрали , конспирирали и обединили и са се съгласили заедно и помежду си да участват в пране на пари , в нарушение на глава 18, р-л 1956 а/ 1/ Б/ и и 1956а/2/Б/и 4/.Част и обект на конспирацията, която И. Д.и други известни и неизвестни, умишлено и съзнателно, знаейки, че имуществото, свързано с определени финансови транзакции представлява приходите от някаква незаконна дейност, са извършили или са се опитали да извършат такива финансови транзакции, които всъщност включват приходите от измамна схема с електронни средства, посочена в т.1 от ОА в нарушение на глава 18 кодекс на САЩ р-л 1343, знаейки че транзакциите са направени изцяло или отчасти за укрИ.е и прикрИ.е на естество местоположение източника, собствеността и контрола върху приходите на посочената незаконна дейност в нарушение на глава 18, кодекс САЩ р-л 1956а/1/Б/и

5.освен това част и обект на конспирацията, която И. Д. и др. известни и неизвестни са осъществили, е била да транспортират, предават и прехвърлят и да се опитват да транспортират , предават и прехвърлят паричен инструмент от място в САЩ до и през

място извън САЩ и от и през място извън САЩ, знаейки, че паричният инструмент и средства, участващи в транспортирането, предаването и прехвърлянето, представляват приходи от някаква форма на незаконна дейност и знаейки, че такъв транспорт, предаване и прехвърляне изцяло и отчасти за укрИ.е и прикрИ.е на естеството и местоположението, източника, собственост и контрола на приходите от определена незаконна дейност, а именно схемата за измами с ел средства, посочена в т.1 от ОА в нарушение на р-л 1343, всички в нарушение на р-л 1956а/2/Б/и . ...“

В клетвена декларация Н. Ф., помощник прокурор - назначен да представлява САЩ в разследването на И. Д., сочи: че се е разкрило, че И. Д. от 2014-2019 е била участник и ръководител на международна схема за измами с електронни средства и изпиране на приходи от пари. В изложение по точка 7 от клетвената му декларация: е изтъкнато, че „Уанкойн“ продава предполагаема цифрова криптовалута; членове на „Уанкойн“ получават комисионни, за да набират други членове за закупуване на криптовалути пакети; между четвърто тримесечие на 2014 и трето тримесечие на 2016г. Уанкойн ООД е получило 3 353 млрд. евро приходи и „печалба“ от 2,232 млрд евро; че „Уанкойн“ твърди, че има над 3,3 млн. членове, от които 48х. в САЩ вкл. Южен окръг на Ню Йорк. В точка 8 от декларацията се твърди, че в отличие от публични представяния пред инвеститорите „Уанкойните“ не се „добиват“ от членовете, нито стойността се определя от търсене и предлагане, а вместо това се определя вътрешно от фирмата, като уанкойните не са се търгували никога на публичен обмен, което показва че е схема за измами. В точка 9 от декларацията се посочва, че от 2015 до 2018г. И. Д. е служител в фирмата „Уанкойн“ и се предполага, че е работила като негов юридически ръководител. Като се позовава на по - подробно изложение на приложена декларацията / т.22 веществено док-во „Г“ декл. на Ш. за факти по делото/, се твърди, че Д. помага за организирането на пране на милиони долари от схема за измами и чрез международна мрежа от перачи.

3. Във веществено доказателство „Г“ - декларация на Р. Ш., се дава информация във връзка с работата по делото на Д. и данни, че /т.12/ признали се за виновни съконспиратори са А. - признал се на 24.01.18г. по обвинение като това по п.1 и за три обвинения по п. 2; и /т. 14/ С. -с обвинение по п.2 за пране, като и К. И. /т. 15/ ; Излага, че а УК е дружество със седалище София и предлага на пазара предполагаема цифрова криптовалута - популяризирали са търговски пакети; че от дружеството твърдят добив в 2 сървър в Хонгконг; твърдят цена - въз основа на търсене /предлагане; твърдят наличие на блокчейн /цифров регистър; описва се маркетингова структура на нива, като хората получават компенсация за набиране на др. членове; получаване на комисионни от стойност на пакети; 60% от тях могат да се теглят в брой, а другите се депозират за жетони; от дружеството твърдят наличие на над 3 млн членове, след които се включват и лица от Южния окръг на НЙ, като поне един от тях е изпратил междущатско плащане по банков път, за да направи такава покупка. В т. 18-24 се дава информация защо се счита, че „Уанкойн“ е измамна схема, разработена от Р. И. и Г. - като се позовава на имейли Р. и Г.; на преглед на графиката - за увеличение на цена, която сочи, че тя не съответства на пазарно регулирана, а

е ръчно манипулирана; на имейли, между последните две лица, сочещи манипулиране на цената и обмяна /т. 19/ ; на изявления на К. И., че цената не се определя от търсене и предлагане, а от УанКойн ; описва се свидетелстване на К. по делото С., относно планове на Р. да избяга , и респ. поемане от К. на ръководни длъжности в 2018г. т. 24 К. е арестуван и обвинен и признал се за виновен за обвинения по като по п1 и п.2 от ОА. Направен е преглед на схемата за изпиране на пари в т.26 се позовава на свидетелстване на К. по делото С., че банките не искали да откриват сметки, обработват пари , вкл на инвеститори на УК и се започва схема — мрежа за пране на пари , вкл А. С. и А. А. А. С. и Ф. Ш. . В т.27 Ш. се сочи , че е налична информация в потвърждение на изявленията на К. : че новите членове закупуват пакети, като правят преводи на пари и ги насочват към банкова сметка, контролирана от УанКойн ООД, като плащат на съществуващ член, който след това прехвърля парите към УанКойн ООД България. Разследващият екип открил сметки в ОАЕ, Грузия, Германия, Хонг Конг, Сингапур, които УанКойн ООД са използвали с цел получаване на средства от закупуващите пакети . ; въз основа на получени финансови и счетоводни документи , разследващия екип е извел информация за приходи , печалби и и др. информация, а от имейл съобщение, че са от САЩ членовете на Уан койн били преведен 50 млн. евро по банкови сметки на дружеството.

г/ Описва се, че екипът е проследил средства за милиони, получени от схемата УК чрез поредица банкови сметки ; друг способ е използването на фалшиви инвестиционни фондове , създадени от С. /Фенеро / , а И. Д. около юни 2016г. била назначена за директор на един от фондовете, юни 2016г.

д/ Описва се, че С. отворил банкови сметки на всеки от фондовете, по които постъпват преводи за 354 млн. евро и 10 млн. долара, които се представят като инвестиции, като тези преводи произтичат от 10 банкови сметки на различни фирми, една от които е „Б енд Н, консулт“, с контрол от Д., използвана за изпиране на пари от схемата за измами с уан койн Посочва се, че името на Д. се появява на хартия като собственик на „Б енд Н който прехвърля милиони долари от схемата за измами.; Че са налице над 100 имейл и телефонни съобщения, показващи, че е била съконспиратор, организиран трансферите на милиони долари от приходите от схема за измами УК от ММУ, Б Н, Фатес груп, Иннойн и др. фиктивни към „Фенеро“ . Като доказателства за това се описват

е/ размяна на съобщения между С. - Д. от 17 май 2016г., като С. иска да му изпрати регистрационна документация а И. Д. изпраща документация за регистрация на „Уанкойн“

Съобщения около 06. Юни 2016г. - съобщения м/у Р. , С. , Д. и др. Р. иска документи, свързани с договор за фалшива инвестиция - от името ММУ в Фенеро , изпратено на И. Д., за да го координира по искане на Р.; съобщения между Д., Р. и С. около 07 юли 2016г., при което И. Д. изпраща чернова с писмо за инструкции за банкови преводи на ММУ и пита каква да е сумата;

съобщения от 28.07. 16 И. Д. и С. и изпращане от първата на формуляр за кандидатстване от името на друга фиктивна фирма „Стар Мърчант“ ; писмо от 14.09.16 - И. Д. до С..

Заявява се, че документи по имейл и много други, показват, че С. разчита на Д. да улесни и насочи трансферите по фиктивните фирми към фондовете Фенеро, маскирани като фалшиви заеми; С. прехвърля десетки милиони евро обратно в България от фондове Фенеро, Д. участва в съставянето на документи за документирани на фалшиви заеми .

ж/С.- прехвърля от сметка в „Банка на Ирландия“ към сметка в инвестиционен фонд ОАЕ 185 млн. евро на името на Финикс Фънд Инвестъмън, контролирана от А. А.

Относно участието на Д. в схема за измами „Уанкойн“ и пране на пари, в клетвената декларация на Ш. се сочи, че в т.28 съгл. разговори с К. и преглед на съобщения, поне от 2015 до 2018г. И. Д. е била юр. ръководител на УанКойн; помага за организиране пране на пари

т.29 в текстови съобщения, комуникации по имейл и финансови документи, описват, че тя е била част от вътрешния кръг на Р. и поддържа тесни отношения със С., Ш., А., Г. А-В/ Цитират три съобщения между К. и Д. а/ обсъждане на високопоставен информатор м/у К. и Ш., б/ К. го препраща на Д. и в/ отговора на Д.-

г/ мейл съобщение м/у С. - Д. обсъждат прането на пари - напр. съобщение от 20.10.16г. - обсъждане на вероятно фалшив договор за заем около 20.10.16г. м/у „Б енд Н“ и една от фирмите на С. ; а финансовата проследяване показало, че сумите са получени от схемата за измами УК д/ мейл м/у С. Д., обсъждат проблеми т.к. банки и администратори установяват връзката на И. Д. с УанКойн ; С. обяснявал че се опитват да блокират запитвания щото няма как да докаже че е изкарала милиони.

е/ имейл м/у Д. и С. и препращане на статия .

т.30 за участието на И. Д. се твърди наличие на фин. документи и снимки; използването на „Б енд Н“, както и планираното ползване на фирма, също управлявана от нея „Леон Груп 7“ , като подписва писмо до администратор на фонд, че е собственик на фирма с активи 300 млн. щатски долар, като по това време е работила само за „Уанкойн“

т..31 цитират се показанията на К. по делото С. -

а/ че тя наред с други неща , създава и управлява фиктивни фирми . Името ѝ се споменава като управител на фиктивни фирми и притежание на имоти на името на Р..

б/ Д. казала на К. , че Уан Койн е правил фалшиви презентации за финансова ревизия и на блокчейна на „Уанкойн“

в/ Д. информира К. за инциденти

г/ среща на Д. в офиса на УанКойн с К. през есента на 2018г. т.32 текстови съобщения които потвърждават показания на К.

т. 33 обобщава, се че Д. е заемала ръководна длъжност в УанКойн; В тясна връзка с други играчи - Р., С., К. 2/ основен съконспиратор, ръководи операции по пране пари на Уан Коин и отговорна за прехвърляне на приходи от схема измами в от фиктивни фирми към мрежа от перачи на пари 3/ предполагаем собственик и директор на някои от фиктивните фирми

одобрява финансови транзакции, предназначени да скрият УК като източник на прехвърляне на средства, 4/ прави многобройни изявления на срещи и в текстови съобщения, посочвайки, че разбира, че нейните действия са били незаконни. Постъпила допълнителна информация в подкрепа на искането от 30.08.21 г. от О. С..

В т.2 относно места на осъществяване на престъпните деяние се сочи: Д. е участвала в сговор и в извършването на престъпни действия за осъществяване на глобална измама по електронен път (чрез използването на телекомуникации или информационни технологии) и изпиране на пари, като съответно сговорът и деянията са били извършени на различни места по света. Първоначално, Д. и останалите заговорници са измамили инвеститори от цял свят, включително инвеститори от Северна и Южна Америка, Африка, Европа и Азия. По отношение на измамата, която Д. и другите заговорници, извършват спрямо инвеститори от Съединените американски щати, компанията „OneCoin“ започна своята дейност в САЩ през или около 2015 г. и нейната дейност е насочена специално към жертвите на нейна територия. В Съединените американски щати са се провеждали именно срещите и конференциите на „OneCoin“ и конференции, както и съответно организатори, базирани в САЩ. Физически лица, пребиваващи на територията на Съединените американски щати също са предавали информация по електронен път в международен план във връзка с дейности на „OneCoin“ в страната, включително и прехвърлянето на парични средства от Южния окръг на Ню Йорк.

В т.3 се описва , че конспирацията за пране на пари, в която е участвала и Д., оперира по целия свят. Изтъква се пример, че Д. и други лица осъществяват измамната схема за пране на пари с „OneCoin“, представена като законни инвестиции чрез използването на банкови сметки в Хонконг, Република Сингапур, Каймановите острови, Съединените американски щати, Антигуа и Барбуда, Обединените арабски Емирства, Република България, Федерална република Германия, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия. Двама от ключовите съучастници на Д., G. A. и M. S., са били установени на територията на Съединените американски щати и са предприели действия в подкрепа на заговора именно там. Д. общува редовно със S. и A., докато те са се намирали на територията на страната. И A., и S. са осъдени за участие в същата схема за измами по електронен път (A.) и за пране на пари схема (S. и A.), в която е участвала и Д.. A. се признава за виновен по тези обвинения, наред с други лица, а S. е осъден в съдебен процес.

В т.4 за съзаговорници се сочат 1 .служители на УК и на „Равенр“ и техните юридически лица

2. мрежови маркетингови агенти, промотирали пакети на УК 3. Перачи на пари 4. Учредители директори и номинирани лица на дружества, използвани по пране на пари : напр. но не само С., А. Г..5. Към искането са приложени текста на законите, описващи основните елементи на престъплението, за което се иска екстрадиция и наказанията или санкциите, които се налагат.

6. Приложена е заповед за арест на И. Д., издадена от съдия по наказателно дело № № 17 Сг 630 на Окръжен съд САЩ за Южен окръг на Ню Йорк.

Въз основа на очертаните обстоятелства декларациите на прокурор Ф. и агент Ш., както и представената допълнителна информация на прокурор О. С. от 30.08.2021г., СГС направил извод за наличие на достатъчна информация относно фактите на престъплението, на извършените действия и наличието на данни, даващи основание да се счита, че издирваното лице е извършило престъплението, за което се иска .

Не възприел довода на защитата, за неясно и противоречиво описание на твърдяната престъпна деятелност. Факт е, че в заместващия обвинителен акт времето и периода на твърдяна деятелност са очертани по максимално широк начин, вкл. като „ продължаващи престъпни конспирации“/ Декларация Ф. л. 66 преписка/ : от / около 2014 г. - до/около 2019г.; а в клетвените декларации са изтъкнати обстоятелства и изложена конкретика за периода 2015 - 2018г. Последният период се вмества в посочения в ЗОА. Различният начин, по който се определя Д. - участник, ръководител и служител в „УанКойн“, също не сочи на неяснота, защото термините се използват при конкретизиране на данните за твърдяното поведение, посочвано в двете декларации, които са в подкрепа на ЗОА. И в двете клетвени декларации под черта е разяснено и това, че „Уанкойн“ оперира с няколко юридически лица и форми на функциониране, които се изброяват и позоваването в текстовете е на колективното, общото наименование. Разяснения относно естеството на твърдените престъпни деяния в САЩ е дадено в декларацията на Ф..

Изтъкваните доводи от страна на защитата и респ. обстоятелството,

-Че в България няма дружеството „Уанкойн“ и И. Д. няма как да е работила в него; респ. събраните по делото доказателства - справки от НАП - за осигуряването на И. Д. през януари 2015 - март 2017г. вкл. в „Уан нетурк сървисес“ ЕООД, от април 2017г. - февруари 2018 във „Фючър ендж“. ; от март - ноември 2018 в „Блокуейв тех“ ; от юли 2019 до декември 2019г. във „Форест брадърс трейдинг енд консултин“ април 2020г. в „Медия пойнт“; във „ Форест брадърс трейдинг енд консултинг“ през януари и февр. 2020г. и май - декември 2020г.;

-Че не е ходила никога в САЩ /това не се и твърди в екстрадиционните материали/, а и че няма общо с криптовалутата;

-Че К. И. няма как да е бил ръководител на несъществуващото в Република България дружество Уанкойн ;

-Че не се е срещала с И. в София през лятото на 2016г., т.к. по това време е била в Индия, за което представя за справка от международния си паспорт № *****, издаден от МВР София, валиден до 19.05.2021г.;

-Че се прави смесване между „Уанкойн“ и образователни програми и обучителните пакети и със същото наименование;

-Че между „Уанкойн лимитед“, регистрирано в Дубай, представлявано от Р. И. и „Уан нетурк сървисес“ ЕООД, гр. София, представлявано от В. И. е сключен договор от 17.12.2014. съгл. който първото дружество е възложило на второто административни услуги

във връзка с разработване на платформа за онлайн обучение и последваща поддръжка; вкл. айти поддръжка , поддръжка на платежни услуги, извършване на маркетингови и бизнес анализи, правни услуги и др. , който договор е представен пред съда ;

-Че са извършвани одитни доклади на блокчейна на „Уан койн“, приключили с мнение, че всички транзакции са включени в блоковата верига и са последователни, / представени и приети в с.з. от 01.12.21г./ вкл. данните от одитен доклад от юли 2015г., изготвен по поръчка на „ Уан нетурк сървисес“ с данни за автор А. Л. и Експертно становище на Ш., също представени на съда са с противостояща насоченост на твърденията в екстрадиционната преписка. Съвкупната им оценка, обаче, обосновано навела първия съд на извод, че представените от защитата доказателства не са от такова естество, характер и обем, който опровергава, изключва и дискредитира твърденията на искащата държава за доказателствена обезпеченост обвиненията спрямо исканото лице .

И това е така, т.к. с оглед т.7 от декларацията на Ш. - информацията се основава на наред с друго и на информация от служители на реда и прокуратурата, на такава от Данъчна служба, ФБР, на Окръжна прокуратура Ню Йорк САЩ; на преглед на публично достъпна информация, свързана с Уанкойн, вкл. уебсайта му ; промоционални материали и видеоклипове в Ютюб; информация, получена от международни правоприлагащи органи, вкл. Договори за взаимна правна помощ /ДВПП/ и други молби до чуждестранни органи, вкл. финансови документи; на разпити на свидетели; на преглед на доказателства по електронна поща, получени съгл. съдебни призовки, молби за ДВПП, съдебно разрешени заповеди за претърсване и подслушване ; имейли.

Именно и поради това, събраните данни чрез кореспонденцията, представена от защитата с опис л.334 и сл., както и писмото от 24.09.21г. от издаващата държава до ВКП и внесено от СГП в СГС на 28.10.21г. за установена недостоверност на част от изявленията на К. И., не обосновава постановяване на отказ от екстрадицията, т.к. както се сочи в последното писмо от издаващата държава, участието на И. Д. се основава на а/ уличаваща имейл кореспонденция ; б/ уличаващи текстови съобщения и в/ корпоративни и финансови записи, при което искането не е оттеглено - отразено изрично в писмото от 24.09.21, така и косвено - в представеното писмо между защитника на Д. в САЩ и прокурор Ф. от 23.11.21 г.

На следващо място, анализ на писмените доказателства, представени от защита от гледна точка на тяхното действително съдържание, конкретност, точност на информацията, закрепена в тях и нейния действителен произход, не би могло да се осъществи, т.к. екстрадиционната процедура не е по същество на внесените обвинения, а за предаване или не - на исканото лице на чуждата държава. По същите съображения в екстрадиционното производство не може да се даде отговор на възражението дали И. Д. е знаела за измамност на схемата „Уан койн“. От данните по делото е видно, че американските власти твърдят наличието на такова знание - т.33 от декларация на Ш. .

IV. 1. С оглед отразеното по - горе съдържание на заместващия обвинителен акт и обвинения първо и второ, съставът на СГС намерил, че последните съставляват престъпление и по правото на Република България. Такива по чл. 321, ал.6 от НК -

инкриминиращо факта на сговарянето на дееца с едно или повече лица да върши престъпления в страната или чужбина, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и чрез които се цели да се набави имотна облага или да се упражни противозаконно влияние.

Описаната деятелност би могла да се квалифицира и като такава по 321, ал.3 вр. с ал.2 НК или чл. 321, ал.3 вр. с ал. 2 вр. чл. 253 от НК. Данните в искането съответстват за организирано престъпно сдР.ване с цел да се вършат престъпления, наказуеми с повече от три години ЛС, в случая престъпления по чл. 210 вр. 209 НК; както и по чл. 253. И това е така, предвид наличната индивидуализация не само на лицата, посочените документите на издаващата държава - конкретни известни /С. , А. - наречени главни съучастници / и др. и неизвестни лица, но конкретизация на степента на участие в организацията, на разпределението на задачите и ролите им и на деятелността, в частност и на исканото лице. Или твърдяните факти сочат и на организирано престъпно сдР.ване с цел да вършат престъпления, наказуеми с повече от три години ЛС, в случая престъпления по чл. 210 вр. 209 НК, по чл. 253 НК .

Второто престъпление, описано в ЗОА би могло да намери съответствие с разпоредбата на нормата на чл. 253а от НК - криминализираща сдР.ване с цел изпиране на пари, наказуемо с лишаване от свобода до две години или с глоба.

Посочените като възможни престъпления са наказуеми с ЛС над 1 година и по законите и на двете държави, което покрива изискването на чл. 2, т.1 от Договора между РБ и САЩ за максимален срок на наказанието повече от 1 година или с по - тежко наказание, както и изискване по чл. 2, т.2 от Договора относно това, че едно престъпление е и ако представлява сговор за извършване на което и да е престъпление по т.1 чл. 2 .

С оглед данните в документите от издаващата държава, искащата държава е посочила за приложима нормата на чл. 3238, раздел 18 Кодекс на САЩ, касаеща престъпления, които не са извършени в нито един окръг - извън юрисдикцията на който и да е щат или окръг, като се цитира, че престъплението е извършено в окръга, в който един, двама или повече съвместни нарушители са арестувани или първоначално въведени; но ако такива нарушители - не са въведени или арестувани в който и да е окръг, може да бъде повдигнато обвинение или подадена информация в района на последното известно местоживеене на нарушителя или на един, двама или повече нарушители или ако такова местоживеене не е известно ОА или информация може да бъдат подадени в окръг Колумбия. В пункт втори от допълнителната информация от 30.08.21г. също е очертано .

Съгласно чл. 4, т.4 от Договора, ако престъплението е извършено извън територията на молещата държава, екстрадиция се разрешава при условие, че са налице другите приложими изисквания за екстрадиция, ако в законодателството на замолената държава е предвидено наказание на престъпление, извършено извън нейната територия при подобни обстоятелства.

В законодателството на РБ се допуска прилагането на НК на РБ за престъпления от общ

характер, извършени извън нашата територия при подобни обстоятелства - т.е. от чужденец в чужбина, с което се засягат интересите на РБ или на български гражданин, при което посоченото изискване на Договора се намира за изпълнено. Довода на адВ. П., че НК на РБ следва да се прилага за извършените от български граждани престъпления в чужбина съгл. чл. 4, ал.1 НК и че същата е императивна, е неоснователен. Нормата е декларативна - с нея се установяват принципи на наказателната политика на РБ / С., Ал., НП обща част/, а към тях следва да се причисли и разпоредбата на алинея втора от чл. 4 НК, съгл. която предаването на български гражданин е допустимо, ако е предвидено в международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за РБ, както е случая с оглед наличието на Договора за екстрадиция между САЩ и РБ, 2009г.

V. И. Д. не е осъждана, вкл. оправдавана с окончателен и обвързващ акт за престъпленията, за които се иска, поради което не е налице това абсолютно основание за отказ, по чл. 5, т. 1.

1. По образуването в СГП д.п. № 278/15г., видно от Постановление от 16.02.2016г. е разследвано пране на пари, като обект са били осъществени преводи от „Б енд Н консулт“, наредени от Д.: 1. на 21.10.15г. в полза на Фарма ЛТД с прикачено тристранно споразумение съгласно м/у „Б енд Н консулт“, „Хидра“ ЛТД и „Равер“ лимитед Дубай, съгл. което страните се споразумяват плащането за изкупуване на дружествени дялове да се осъществи от „Б енд Н консулт“; 2. на 22.10.15 в полза на С. Б. Ф. А. К., с вписано основание в банковите документи „бизнес услуги - плащане от името на клиент“ с приложен файл за договор м/у „Рисг“ лимитед и „Парагон инвест“ с управител В. И. и С. К. за разработване и прилагане на платформа за електронно парчино плащане. Т.к. плащанията са извършени към клиенти на „Уан нетуърк сървисес“ ЕООД, е разгледана дейността на дружеството и установено, че продават обучителни пакети - папки с електронни документи и в тях били включени безплатни токени; прието е, че продуктът представлява най-общо електронно обучение в сферата на електронна валута и в резултат на продажби на множество чуждестранни физически лица чрез сайт www.onecoin.eu. Разгледани са лицата, които са с пълномощно да оперират със сметките на Уан нетуърк сървисес ЕООД, като е прието, че „Б енд Н“ се явява трето лице по изпълнение на задълженията, свързани с дейността на „Уан нетуърк сървисес“, и че този вид изпълнение на чужд дълг е осъществен по силата на договор за услуги, и е правно допустим от чл. 73 от ЗЗД. Разгледано е, че дейността на дружествата по придобиване, търгуване и разплащане с виртуална валута нямат лицензионен или уведомителен режим, а виртуалните валути не са електронни пари. Цитирано е определение от Директива 110 от 2009г. и такова на ЕЦБ от 2012г., че това е „вид нерегулирани цифрови пари, които се издават и обикновено се контролират от нейните разработчици и се използват и приемат сред членовете на дадена виртуална общност“. Прието е, че не е извършено престъпление при разпространение на образователна онлайн игра и т.к. не осъществява първична дейност, не може да се направи извод за престъпление по чл. 253 от НК, поради което и производството, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 253, ал.1 вр. с чл. 26, ал.1 НК е прекратено. В него И. Д. е била

разпитвана като свидетел.

При така посочените данни, наличното постановление на СГП за прекратяване на наказателно производство не съставлява пречка за екстрадиция, т.к. на първо място не съществува тъждество на престъпленията, които се предмет на разследване в САЩ / с приети за съответстващи такива от вида на престъпните вкл. организирани сдР.вания / и това в РБ по чл. 253, ал.1 вр. с чл. 26 от НК. Независимо от някои общи факти, които ще се изтъкнат по - долу, престъпленията имат различен обект на защита: с първите цели да се препятства сдР.ването, насочено към организирано извършване престъпна дейност, а с второто - обект на защита е финансовата система срещу навлизане в нея на облаги от незаконна дейност. Отделно разяснено в практиката на ВКС е, че: престъпният състав по чл. 321 НК не поглъща евентуално извършената вторична престъпна дейност и за нея престъпните дейци отговарят отделно, при условията на съвкупност и че престъплението по чл. 321, ал. 2 НК не генерира икономическа изгода, която би могла да бъде предмет на изпиране, съответно на чл. 253, ал. 1 НК.

В производството по чл. 253, ал.1 от НК Д. не е била обвиняемо лице, а е разпитвана единствено като свидетел. Поради което не може да се счете, че съществуват ограничения с оглед посочените в чл. 5.т. 1 изр. Първо.

Постановлението на СГП не е пречка за екстрадиция и поради друго:

Видно е , че тъждеството на фактите между установеното в постановлението на СГП и данните, които се изтъкват в материалите за екстрадиция, е в частта на установеното, че „Б енд Н консулт“ е използвана за осъществяване на парични преводи зад граница. Разлики се откриват за периода на отделните действия, които се обсъждат: в СГП производство - преводи от 21 и 22.10.2015г., а в ЗОА инкриминираните периоди за конспирация са много по-широки, а на следващо място в клетвена декларация на Ш. - т. 27- т. 30 се изнасят данни за твърдени действия на И. Д. през месеците май, юни, юли, септември 2016г., при което не може да се приеме, че е налице пълна идентичност на разследваните обстоятелства. Без да се дава отговор в настоящото производство дали е налице смесване м/у образователни пакети и „уанкойни“, следва да се изтъкне и това, че видно от мотиви в постановлението на СГП се разглежда дейността на дружествата по придобИ.е, търгуване и разплащане с виртуална валута и сочи, че те нямат лицензионен или уведомителен режим; че виртуалните валути не са електронни пари и че не е престъпление разпространението на образователна онлайн игра. Съпоставката с производството в САЩ сочи, че там се разследва „Уанкойн“ и продажбата на предполагаема цифрова криптовалута при обстоятелства, които са определяни като измамни и противоположни на публично представяните пред инвеститорите „Уан койните“ за „добИ.е“ от членовете, за определяне на стойност според търсене и предлагане, а вместо това се определя вътрешно от фирмата, като уанкойните не са се търгували никога на публичен обмен, тоест разследва се схема за измами, както се сочи и в книгата на искащата държава, а това са обстоятелства, които не са били предмет на българС.о разследване.

Последно се посочва при обмисляне на решение на Съда на СЕС /решение от 29 юни

2016г., дело С-486/14г./, в което се приема, че „постановление на прокуратурата, с което се слага край на наказателното преследване и окончателно-стига да няма възобновяване или отмяна - се прекратява досъдебното производство срещу определено лице, без да бъде наложена санкция, не може да се окачестви като окончателно съдебно решение по смисъла на тези членове / чл. 54 Конвенция за прилагане на споразумение от Шенген/, когато от мотивите на постановлението е видно, че посоченото производство е прекратено, без да е проведено задълбочено разследване...“.

И още едно решение, което макар също да има за предмет тълкуване на от актове на ЕС във връзка с екстрадиционното производство — решение на Съда (пети състав) от 25 юли 2018 година по дело С-268/17 (АУ) „Член 3, точка 2 и член 4 точка 3 от Рамково решение 2002/584, изменено с Рамково решение 2009/299, трябва да се тълкуват в смисъл, че с постановление на прокуратурата като разглежданото в главното производство постановление на унгарС.о централно бюро за разследване — с което се прекратява разследване, образувано срещу неизвестен извършител и в хода на което лицето, обект на европейска заповед за арест, е разпитано само като свидетел, без срещу него да е водено наказателно преследване и без постановлението да е издадено по отношение на него — не може да се обоснове отказ за изпълнение на тази европейска заповед за арест предвид някоя от тези разпоредби.“ Тези решения, съпоставени с установеното, че производството не е било образувано срещу Д. и тя не е привлечена в качеството на обвиняемо лице и данните, че разследването, наблюдавано от СГП се е занимало с един от аспектите на този вид криптовалута, както и че има за предмет на обследване поведение от октомври 2015г., мотивират правилно първият съд да приеме, че не може да се приеме тъждество на лицата и разследваното престъпно поведение в РБ и САЩ .

4. Видно е, че разпоредбата на изр. 2, т. 1, чл. 5 от Договора допуска екстрадиция и при освобождаване от наказателна отговорност „ при прилагането на този член освобождаването от наказателна отговорност или прекратяването на наказателното производство поради липса на юрисдикция не са пречка за екстрадиция“, което също съставлява аргумент относно приетото от съда, че прекратеното производство на СГП не е пречка за предаване.

VI. Съгласно Член 5, т.2 Договора „Екстрадиция няма да бъде отказвана само въз основа на това, че замолената държава има наказателна юрисдикция. Разпоредбите на законодателството на страните, включително тези за екстрадиция и за наказателно преследване преди молбата за екстрадиция, ще се прилагат по начин, който позволява пълноценно ефективно изпълнение на задълженията на чл. 1 и 3 от договора.“ Тълкуването на цитираната разпоредба води до извод, че наличието на висящо производство /пред СП/ не е уредено като абсолютна пречка за екстрадиция.

1. Видно е, че производството пред Специализирана прокуратура - пр. пр. № 504 е образувано с постановление 17.08.2017г. за това , че от неустановена дата до момента на постановлението е участват в ОПГ, създадена с користна цел да върши престъпления - по чл. 253 НК, за което е предвидено наказание повече от три години ЛС - престъпление по чл. 321, ал.3 ,т.2 НК. Посоченото производство е било обединено с Постановление от 13.11.17г.

с материалите по МПП пр. № 507/17 г. на СП, получени по молба за правна помощ от гр. Биефелд, ФРГ, водено срещу група немски граждани, сред които Р. И. и В. И. за „колективна професионална измама на банда, прогресивно привличане на клиенти, предоставяне на финансови услуги и платежни инструменти без разрешение и пране на пари“. В постановление от 16.01.2018г. СП е възпроизведена описаната от немския съдебен орган в МПП фактическа обстановка, свързана с пусната на пазара под отговорността на обвиняемата във ФРГ д-р Р. И. (Dr. R. I.) една подобна на Биткойн (Bitcoin) криптовалута, която се е казвала „OneCoin. По отношение на „OneCoin" сочи се , че продуктите се състоят предимно от материали за преподаване или обучение за успешна търговия с криптовалута, безплатни и платени, като към вторите освен документите за обучение съдържат и допълнително и един ограничен брой от промоционални жетони. Описва се , че според интернет-съдържанието на уебсайта www.onecoin.eu са били създавани за една минута около 50.000 нови „OneCoins", поради активиранияте от 01.10.2016 година нови и по-мощни „Blockchain". Соци се , че OneCoin Ltd." както и „OneLife Network Ltd." се подпомагат, в рамките на тяхната описана търговска дейност, от фирмата "One Network Services Ltd.", със седалище и адрес: гр.София, България район Средец, площад „Петко Рачов Славейков" 6 . Споменават се изготвяни в РБ одиторски доклади, до септември 2016 година, достигнали до заключението, че „Blockchain" е последователен и съдържа всички транзакции. Изтъква се , че на собствената интернет страница www.onecoin.eu е било описано още през 2016 година, че „OneCoin" дава един незабавен достъп до опростени, бързи, сигурни и изгодни финансови услуги, че „OneCoin" може да извърши една транзакция за един клиент за една минута от всяка една част на света до друга част. По този начин е била създадена неправилната представа, че още тогава е можело да се заплаща и търгува с „OneCoin" по целия свят. Конкретното използване на „OneCoin" е настъпило според немС.о разследване едва след въвеждането на интернет платформата за търговия www.dealshaker.com през февруари 2017 година. Твърденията за една съвместна работа между „OneCoin" и фирма „MasterCard", свързани с вероятни милиони приемни места по целия свят за плащане с „OneCoin", са се оказали също неправилни. Изтъква се, че на интернет страницата www.onecoin-official.com допълнително се прави реклама за гарантирана печалба при покупка на „OneCoins" поради постоянно увеличаващия се курс; на интернет страницата www.xcoinx.com. която принадлежи към групата от предприятия около „OneCoin", и която актуално по собствени данни се намира в състояние на поддръжка, се е твърдял един обменен курс за закупуването на един „OneCoin" през средата на декември 2016 година за около 7,85 евро, без да е известно на какво е базиран. Посочва се, че достоверното определяне на курса е било проблематично, тъй като поне до февруари 2017 година не е можело да бъде извършено по този начин плащане на стоки, и продаването на „OneCoins" е било възможно в много ограничен вид и то само на вътрешния пазар, така че не е било възможно да се образува пазарна стойност на „OneCoin". Прието е , че не били налице опорни точки за едно налично и достатъчно обезпечение на „OneCoins" чрез други парични или материални стойности. Съмнения относно стойностната устойчивост на „OneCoin" били придобити от обстоятелството, че на 01.10.2016 година била активирана по същото време една нова и

според данни на обвиняемата д-р И. подобрена „Blockchain“, а съгл. сВ. показания Бьорн Биерке по делото там, всъщност никога не е разполагала с характерната за криптовалута „Block- chain“. В тази насока свидетелят казал, че в края на септември 2016 година, тоест няколко дена преди активирането на евентуалната нова и подобрена „Blockchain“, че е получил предложение от един скаут за персонал, който се е казвал Н. Х., да развие за фирма „OneCoin“ една „Blockchain“, тъй като тя досега е работила само с една SQL-система³. Поради това съществува в разследването се оформило подозрението, че „OneCoin“ само имитира чрез един симулатор „Blockchain“, и свързаното с нея добИ.е на нови „Coins“, генерирането на нови блокове, както и регистрацията на транзакции. Описват се правните норми, съгласно които се води в Германия разследване за наказуемото набиране на клиенти, съгл. норма, която санкционира управлението на пирамидни и лавинообразни системи; Във връзка с дистрибуцията на пакетите за обучение на „OneCoin“, там съществува подозрението за извършване на финансови услуги без позволение и немските органи за надзор над изпълнението на финансови услуги са забранила на фирмите „ONECOIN Ltd.“, „ONELIFE NETWORK Ltd.“, както и на „ONE NETWORK SERVICES Ltd.“, с разпореждане от 27.04.2017 г., всяка форма на дистрибуция на криптовалутата „OneCoin“ в Германия. Там възникнало подозрението, че назованите по-горе пакети за обучение, които са представлявали единствения предмет на закупуване, само са били представени с цел, да може да се избегне официалния надзор според Закона за банковото дело. Така е било сметено, че по отношение на обвиняемите съществуват в заключение и опорни точки за пране на пари според член 261 от немския Наказателен кодекс в тази насока, че от банковите сметки, управлявани от „IMS GmbH“ за „OneCoin Ltd.“, са били трансферирани пари на инвеститори на сметки на различни фирми по целия свят, които са били получени по измамен начин в един все още неопределен брой от случаи, за да може да се затрудни тяхното намиране. Освен това и поради наличната писмена кореспонденция съществували и опорни точки за това, че са били трансферирани около 70 милиона евро от парите на инвеститорите по отношение на „OneCoin“ чрез междинното включване на фирмата „B&N CONSULT EOOD“ към един фонд на „FENERO EQUITY INVESTMENT LP“. Твърди се, че съответната фондова банкова сметка на „B&N CONSULT“ EOOD с номер: 40076102 се води при „DMS Bank and Trust“. Сочи се, че официалното седалище на „B&N Consult EOOD“ - както и на „One Network Services Ltd.“ - се намира на адрес: площад „Петко Рачов Славейков“ 6А, 1000 София, България. Поддържа се че отговорна за „B&N CONSULT“ EOOD, както и за фирмата съдружник „LEONGROUP 7“ е госпожа И. А. Д., родена през **** година, без други данни да са били известни на немските власти. В молбата за правна помощ се сочи, че са искани изземванията, вкл. на възможните сървъри на които се запазват транзакциите, както и евентуални данни на „Blockchain“, искан е разпит на г-жа Д., претърсване на фирмени адреси, сред които и на „Б енд Н консулт“, разкрИ.е на банкова информация, вкл. относно последните две лица.

В същото постановление на СП от 16 януари 2018г. се описват извършените действия и резултатите от тях, сред които се правят констатации по отношение на дружество „B&N CONSULT“ EOOD и това, че чрез негови банкови сметки са осъществявани следните

съмнителни операции на значителна стойност: 16 000 000 евро са били наредени на 22.10.2015 г. към сметка на SHEIKH SAOUD FAISAL SULTAN ALGASSIM B „UNITED ARAB BANK", на основание половината от плащане на клиент, като преводът е бил спрян; 15 000 000 евро през м.юни 2016 г. били наредени към сметка на „FENERO EQUITY INVESTMENTS L.P.", в банка на Каймановите острови, като средствата от разблокиране на горепосочения превод, 4 500 000 евро през м.август 2016 г. били наредени към същото дружество, отново в банка на Кайманите, но през сметка в Deutsche Bank Cayman Limited.

С постановлението от 16.01.2018г. е указано на водещия разследването да се извършат исканите от немските власти разпити и реда и начина на извършването им.

Констатира се, че в рамките на същото производство в СП, е призната ЕЗР, издадена от Р Италия за водено производство срещу чужди граждани, сред които и Р. И. и е искано предоставянето на информация и доказателства, с които изпълняващият орган вече разполага .

С постановление от 15.11.2019г. СП е приета и допусната изпълнение на молба за правна помощ от САЩ, Южен район Ню Йорк, както и постъпили допълнителни ЕЗР от ФРГ. Що се отнася до висящото производство пред СП, видно е, че в него се изпълняват множество получени по молба за правна помощ от гр. Биефелд, ФРГ, водено срещу група немски граждани за дейност и обвинения, подробно посочени по - горе и макар дейността на управляваната от Д. фирма „Б енд Н консулт“ да е сред обстоятелствата, които се изясняват, видно от поставени въпроси към свидетели, с оглед приети за изпълнение ЕЗР, вкл. и спрямо Д. и са направени констатации за съмнителни операции на фирмата „ Б енд Н консулт“ ЕООД , в периода, в който тя го е представлявала, то видно е , че и до сега, тя не е привлечена като обвиняем в българС.о производство в СП, а няма данни за същото и в немС.о такава.

2. Като се остави настрана въпроса, че българС.о и немС.о производства са паралелни, което принципно е допустимо, с оглед нарочната уредба в глава 36, раздел V от НПК, СГС счел, че това не съставлява пречка по чл. 5 от Договора, доколкото според състава визираното съдържание на в т.2 на чл. 5 от Договора е кореспондиращо на нормата на чл. 8, т.3 ЗЕЕЗА, че „когато в РБ, срещу лицето, чието екстрадиране се иска има висящо наказателно производство за престъплението, за което се иска екстрадиция“, екстрадиция може да се допусне. Производството е образувано за престъпление по чл. 321, ал.3 ,т.2 НК, но се води срещу „неизвестен извършител“, а И. Д. е разпитвана като свидетел. Дори и да се приеме, че това наказателно производство е с насоченост и срещу нея, то преценката на състава за прилагане на факултативното основание за отказ, не е в полза на лицето. А аргументи за това могат да се разкрият в степен на разкрИ.е / установяване на разследваните обстоятелства, които в искащата държава са позволили обосноваване на обвинение срещу Д., а в РБ - установени са само „съмнителни“ транзакции; в САЩ се намират така наречените ключови съзаговорници А. и С. и др. и там са водени процеси срещу тях; в чуждата държава се твърди разкрИ.е на „Уанкойн“ като измамна схема; както и се поддържа и описва местонахождението на съответните доказателства там. Предвид това и

напредналият етап на производство в искащата държава спрямо това в РБ, независимо че е образувано 2017г., факта, че в първата държава спрямо Д. има внесен ЗОА, както и заповед за арест, както и с оглед неяснотата в процесуалното развитие българС.о производство и възможността да бъде прехвърлено във ФРГ / чл. 481 - чл. 484 НПК/ и като отчете интересите на правосъдието се прецени, че разследването, под наблюдението на СП, не е пречка за предаване на лицето .

Обстоятелства, които да сочат, че наказателното преследване за престъпленията по искането е поА.о, вкл. давност, предвид законодателството на молещата държава, не са налице, като в тази насока са и изричните констатации в т.20 и 21 в Декларация на Ф., сочещ че в искащата държава приложимата давност пет години, а с оглед това , че ЗОА е подаден на 24. септември 2020г., който повдига обвинение за продължаващи престъпни конспирации, произтичащи от януари 2014г. до 2019г., то обвинението е в предписания петгодишен срок. С оглед което е налице изискване по чл. 6 от Договора.

Видно е, че престъпленията, за които се иска Д. не са военни, политически, нито политически мотивирани, наказуеми са с лишаване от свобода и не е предвидено смъртно наказание; няма данни да бъде съдена от извънреден съд, нито се очаква да бъде подложена на преследване, основано на раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, политически убеждения, нито пък на нечовешко или унижително отношение, или пък няма да са гарантирани правата му . Предвид което не са налице пречки и по член 7 и член 4 от Договора.

В рамките на производството, предвид искането за предаване на всички предмети, свързани с повдигнатите обвинения, открити като притежание на Д., по време на ареста й, съдът от първа инстанция приел, че в рамките на настоящото производство, нито сред материалите по нчд № 2264 /21 г. по повод задържането на лицето, не се открива документ, съобразно който в Д. да са намерени вещи и то такива, свързани с престъпленията по искането , поради което и в тази насока не са налице обстоятелства по повод които да се произнесе.

Изложените по – горе мотиви на СГС се възприемат изцяло от САС. Те дават подробен и мотивиран отговор на възраженията на защитата в настоящото въззивно производство, които като цяло не са нови, а се поддържат основно тези направени пред СГС.

Във въззивното производство отново бе изискана пр.пр. №504/2017г. във връзка с твърдение на защитата, че новопостъпили материали водят до промяна на извода за липса на идентичност в предмета на това досъдебно производство и на воденото в САЩ

Прегледът на материалите обаче не обосновава подобен извод. След изискването и от първия съд и до момента на повторното и изискване от настоящия въззивен състав по пр.пр. №504/2017г. не бяха постъпили материали, които да водят до промяна в извода възприет от СГС за липса на идентичност в предмета на това досъдебно производство и на воденото в САЩ. От заключително мнение за спиране, изготвено на 30.11.2021г. е видно, че въпреки продължителното разследване и събрания обемен доказателствен материал по

делото няма привлечени обвиняеми лица. В частност в качеството на обвиняем не е привлечена и И. Д.. Според водещите разследването производството следва да бъде спряно до получаването на резултати от изготвени ЕЗР до Р.Италия и ФРГ и МПП до САЩ. В последствие делото бе поискано от СГП с оглед необходимостта от възобновяването му, поради факта, че материалите по изпълнението на посочените ЕЗР и МПП са постъпили в СГП и следва да бъдат преведени на български език и приобщени към доказателствената съвкупност. Настоящият съдебен състав отпрати до СГП искане копие от новопостъпилите материали да му бъдат изпратени с оглед относимостта им и към екстрадиционното производство. Бе отправено и изрично запитване налагат ли новите доказателства привлечането на Д. като обвиняема. От развилата се по настоящото дело кореспонденция между САС и СГП става ясно, че въпреки последвалото ново отлагане на делото и към датата на последното съдебно заседание постъпилите документи не са преведени от прокуратурата и разследващите органи, респективно, няма как въз основа на тях да е настъпила промяна в процесуалното качество на Д. и в частност привлечането и като обвиняема

Това е изцяло в подкрепа на извода на СГС, че от една страна в българС.о производство не могат да се изведат данни за насоченост на производството спрямо И. Д., а от друга в американС.о е формулирано ясно обвинение спрямо нея и са събрани по - значителен обем доказателства в тази насока. Във всички случаи принципа *non bis in idem* няма как да намери приложение, след като по едното производство в случая българС.о липсва не само произнасяне по евентуална виновност на Д., но въобще съществена индиция, че разследването е насочено срещу нея.

Анализът по същество на доказателствата, за който пледира защитата и във въззивното производство е правомощие на американските власти във воденото от тях наказателно производство, а не на българските в настоящото екстрадиционно. Според САС това се отнася и до процесуалното значение на констатираната и от първия съд известна фактическа неprecизност в Заместващия обвинителен акт. За съда по екстрадицията е съществено да установи ясно волята на компетентната обвинителна власт на молещата държава да претендира наличието на факти, които могат да е квалифицират като престъпление по законодателствата и на молещата и замолената държава. А това както правилно е приел и СГС е несъмнено установимо от представените от американските власти документи.

Изцяло в правомощията на американските съдебни власти е и преценката на значението на установеното лъжесвидетелстване от страна на лицето К. И.. По настоящото дело, както бе посочено и по –горе е установен фактът, че такова лъжесвидетелстване е налице, без конкретика дали засяга цялото съдържание на показанията му и как влияе конкретно на обвинението срещу И. Д.. Факт е от една страна че показанията на И. не са единственото доказателство, на което се основава искането за предаване на Д., а от друга страна е очевидно, че искането по настоящото дело не е оттеглено официално от САЩ, въпреки че данните за лъжесвидетелстването на И. са им известни в период от време достатъчен за такава преценка. Настоящият съд нито може да прави предположение дали

това не се дължи на мудност или недобросъвестност, нито може да замести тяхната преценка по съществуващото на американС.о разследване със своя.

Що се отнася до твърденията на защитата, че американС.о законодателство и особеностите на американС.о правосъдие сами по себе си биха довели до непропорционално на целите на екстрадицията ограничаване на човешките права на поисканото за екстрадиция лице, то те няма как да бъдат възприети като аксиома, а следва да почиват на конкретни доказуеми и доказани факти. Според САС защитата не сочи конкретно, а още по – малко доказва такива факти.

Твърди се че Д. има по американС.о производство качеството на „беглец“, което ограничава правата и я поставя в по –неблагоприятно положение от останалите обвиняеми. Не се сочи по силата на кой акт на американските власти и на какви основания го е придобила и какви конкретни ограничения и налага този статут. При тези обстоятелства и САС не намери основания да изяснява съществува ли такъв статут по американС.о право и какво е естеството му, без да е налице поне индиция, че Д. действително притежава такъв статут. В представен от самата защита документ/ л.71-73 от въззивното производство/ американски адвокат пояснява, че статутът на беглец, действително предполага някой ограничения, но той най- вероятно е неприложим по отношение на Д., тъй като няма данни тя да е напуснала САЩ и да се установила в България по повод обвинението и в САЩ, а напротив родена е в България и живее и работи там. Видно и от този документ за Д. статутът на беглец не е настъпил факт в настоящето, а малко вероятна бъдеща неблагоприятна възможност.

Що се отнася до упреците, че американС.о правосъдие е мудро, скъпо и дискриминира чуждите граждани, те няма как да бъдат обсъдени от САС обективно, защото по естеството си не представляват обективни факти, а са субективни преценки относно правната действителност в САЩ.

Неоснователни са и доводите за противоречие на Договора за екстрадиция между САЩ и РБ с българската конституция и европейС.о законодателство.

На тези доводи настоящият съд вече отговори отхвърляйки двукратните искания на защитата за отправяне на преюдициални запитвания до Съда на Европейския съюз, но доколкото защитата ги поддържа и в пледоариите по същество САС намира за нужно отново да изрази становището си, което е следното:

Няма конституционна пречка български граждани да бъдат предавани на чужда държава въз основа на международен договор. Напротив точно такава възможност предвижда чл.25 ал.4 от КРБ.

Забраната за дискриминация на основа гражданство по чл.18 ДФЕС и правото на свободно придвижване и пребиваване на гражданите на ЕС във всяка от държавите – членки по чл.21ДФЕС са принципни положения, които теоретично могат да намерят приложение в екстрадиционното производство, но само когато гражданин на една държава - членка е подложен на екстрадиционно производство в друга държава – членка на ЕС.

Такова е самото естеството на тези разпоредби. Ясно е че дискриминация на собствен гражданин на основа гражданство е правен абсурд или поне не е в предметния обхват на чл.18 ДФЕС, а чл.21 ДФЕС несъмнено урежда правото на свободно придвижване между държавите - членки, а не в рамките на националната територия на всяка от тях. Ето защо по отношение на настоящия случай, който касае българска гражданка изправена пред български съд тези разпоредби са неприложими.

Чл.17 от Споразумението за екстрадиция между ЕС и САЩ носи заглавието „изключване на дерогация“ И в двете си хипотези т.1 и т.2 той дава възможност на замолената държава да приложи основания за отказ от екстрадиция непредвидени в споразумението, но предвидени било в двустранен договор за екстрадиция между държава – членка на ЕС и САЩ/т.1/, било в конституцията на замолената държава или задължителна практика на нейните съдилища/т.2/. В случаите на т.2 замолената и молещата държава задължително пристъпват към консултации.

В конкретния случай няма основания за отказ, нито по силата на двустранния договор за екстрадиция между РБ и САЩ, нито по силата на българската конституция или задължителна практика на българския КС на ВКС или на ВАС.

В заключение и в чл.17 от Споразумението за екстрадиция между ЕС и САЩ не се съдържа пречка за допускането на екстрадицията в конкретния случай.

Като краен извод при липса на основания за отмяна на първоинстанционния съдебен акт той следва да бъде потвърден

.Действащата във въззивното производство МНО „Домашен арест“ следва отново да бъде изменена в „Задържане под стража“ до фактическо предаване на И. Д. на компетентните органи на молещата държава.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение на СГС – НО, 19с-В. от 01.12.2021г. по нчд№2332/21г.

ИЗМЕНЯ взетата по отношение на И. А. Д., ЕГН *****, мярка за неотклонение от „Домашен арест“ в „Задържане под стража“ до фактическо и предаване на молещата държава.

Задържаната да се приведе в Следствения арест в гр.София на бул.Г.М.Д. №42.

Решението е окончателно

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

